

I КОНВЕНЦИЈА БРОЈ 87 О СИНДИКАЛНИМ СЛОБОДАМА И ЗАШТИТИ СИНДИКАЛНИХ ПРАВА

Општа Конференција Међународне организације рада сазвана у Сан Франциску од стране Административног савета међународног бироа рада, саставши се 17. јуна 1948. године у своје тридесет и прво заседање.

Пошто је одлучила да прихвати у форми једне конвенције различите предлоге о синдикалним слободама и заштити синдикалних права, питање обухваћено седмом тачком дневног реда заседања.

Узимајући у обзир да је Филадельфијска декларација још једном прокламовала да је "слобода изражавања и удруживања један од неопходних услова за одржавање прогреса".

Узимајући у обзир да је Међународна конференција рада, на свом тридесетом заседању, прихватила једногласно принципе који треба да буду основа међународног регулисања. Узимајући у обзир да је Генерална скупштина Уједињених нација, на своме Другом заседању усвојила ове принципе и позвала Међународну организацију рада да настави своја настојања како би најзад било могуће прихватити једну или више међународних конвенција.

Прихвата данас 9. јула 1948. године, доњу конвенцију која ће бити названа Конвенција о синдикалним слободама и заштити синдикалних права, 1948.:

ДЕО I. - СИНДИКАЛНЕ СЛОБОДЕ

Члан 1.

Сви Чланови Међународне организације рада за које је на снази ова конвенција обавезују се да ће примењивати одредбе које следе.

Члан 2.

Радници и послодавци, без икаквих изузетака, имају право без претходног одобрења, да образују организације по своме избору, као и да приступају овим организацијама, под искључивим условом да се придржавају статута ових последњих.

Члан 3.

1. Радничке и послодавачке организације имају право на доношење својих статута и административних правила, слободних избора својих представника, организовање свога управљања и делатности и формулисање свога акционог програма.

2. Јавне власти морају се уздржавати сваке интервенције такве природе која би имала за циљ ограничење овога права или ометање законског извршења.

Члан 4.

Радничке и послодавачке организације не могу бити распуштене или њихове делатности обустављене административним путем.

Члан 5.

Радничке и послодавачке организације имају право да установљавају федерације и конфедерације, као и да приступају истима, и све организације, федерације или конфедерације имају право да се учлањују у Међународне организације радника и послодаваца.

Члан 6.

Одредбе напред означених чланова 2, 3. и 4. примењују се и на федерације и конфедерације послодавачких и радничких организација.

Члан 7.

Добијање својства правног лица од стране радничких и послодавачких организација, њихових федерација и конфедерација, не може бити подвргнуто условима такве природе који би могли довести у питање примену одредаба горњих чланова 2, 3. и 4.

Члан 8.

1. У испуњењу права која су им овом Конвенцијом призната, радници, послодавци и њихове одговарајуће организације дужни су да као и друга лица и организоване заједнице поштују законитост.

2. Не може се националним законодавством наносити повреда нити исто примењивати на начин на који би се могла нанети повреда гаранција предвиђених овом конвенцијом.

Члан 9.

1. У којој мери ће се гаранције предвиђене овом конвенцијом примењивати на припаднике армије и полиције биће одређено националним законодавством.

2. У сагласности са принципима постављеним у параграфу 8. члана 19. Устава Међународне организације рада ратификација ове конвенције од стране неког Члана неће се сматрати да утиче на било који закон, пресуду, обичај или споразум који дају припадницима оружаних снага и полиције гаранције предвиђене овом конвенцијом.

Члан 10.

У овој конвенцији, израз "организација" означава сваку организацију радника и послодаваца која има за циљ унапређење и заштиту интереса радника и послодаваца.

ДЕО II. - ЗАШТИТА СИНДИКАЛНИХ ПРАВА

Члан 11.

Сваки Члан Међународне организације рада за кога је ова конвенција на снази обавезује се да предузме све потребне и погодне мере да би трудбеницима и радницима обезбедио слободно вршење синдикалних права.

ДЕО III. - РАЗНЕ МЕРЕ

Члан 12.

1. Што се тиче територија поменутих у члану 35. Устава Међународне организације рада, онако као што је било допуњено амандманом уз Устав Међународне организације рада, 1946. са искључењем територија назначених у параграфу 4. и 5. тако допуњеног члана, сваки Члан организације који ратификује ову конвенцију мора доставити Генералном директору Међународног бироа рада истовремено са ратификациом или у најкраћем могућем року иза ратификације, декларацију којом објављује:

а) територије у погледу којих се обавезује на примену одредаба конвенције без измена;

б) територије у погледу којих се обавезује на примену одредаба конвенције са изменама и у чему се те измене састоје;

ц) територије у погледу којих конвенција није применљива, и у том случају, узроке (разлоге) због којих конвенција није применљива;

д) територије за које задржава право свога одлучивања.

2. Обавезе назначене под тачком а) и б) првога параграфа овога члана сматраће се саставним делом ратификације и производиће исто дејство.

3. Сваки Члан моћи ће да се одрекне једном новом изјавом, у потпуности или делимично, резерви садржаних у његовој ранијој изјави у смислу тачака б), ц) и д) параграфа 1. овог члана.

4. Сваки Члан моћи ће, у току периода у којима ова конвенција може да буде отказана, сагласно одредбама чл. 16. доставити Генералном директору нову изјаву мењајући у сваком погледу све раније изјаве и упознајући са стањем на одређеним територијама.

Члан 13.

1. Када питања која третира ова конвенција буду ушла у оквир надлежности власти на територији ван метрополе, Чланови одговорни за међународне везе на овој територији, у споразуму са владом речене територије, моћи ће доставити Генералном директору Међународног бироа рада изјаву о прихватању, у име ове територије, обавеза из ове конвенције.

2. Изјава о прихватању обавеза из ове конвенције може бити достављена Генералном директору Међународног бироа рада:

а) од стране двају или више Чланова Организације за територију која потпада под њихову власт;

б) од стране сваке међународне власти одговорне за руковођење једном територијом на основу одредаба Повеље Уједињених нација или било које важеће одредбе у погледу те територије.

3. Изјаве достављене Генералном директору Међународног бироа рада, у смислу одредаба претходних параграфа овог члана треба да укажу да ли ће одредбе конвенције бити примењиване на територији са или без измена; уколико изјава указује да ће се одредбе конвенције примењивати са задржањем права на измене, она мора посебно назначити у чему се састоје те измене.

4. Заинтересовани Члан или Чланови или међународне власти моћи ће се одрећи у потпуности или делимично, једном доцнијом изјавом, права да прибегну измени, која је назначена у ранијој изјави.

5. Заинтересовани Члан или Чланови или међународне власти моћи ће за време периода у којима ова конвенција може бити отказана, сагласно одредбама члана 16. доставити Генералном директору Међународног бироа рада један нови извештај мењајући у сваком погледу све раније извештаје и упознајући га са ситуацијом у погледу примене ове конвенције.